

בש"פ 1362/18 - מדינת ישראל נגד מוטי איזולאי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1362/18

כבוד השופט י' וילנر

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נגן

מוטי איזולאי

המשיב:

בקשה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62
לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים),
התשנ"ז-1996

עו"ד עדית פרג'ון

בשם המבקשת:

עו"ד איתן און

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב-90 יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ז-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), החל מתאריך 1.3.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 6755-05-16 בבית משפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. עובדות כתוב האישום והשתלשלות ההליכים בעניינו של הנאשם תוארו בהחלטה קודמת שניתנה על-ידי בית משפט זה (בש"פ 6641/17, השופט י' דנציגר) משך, אינני מוצאת מקום לשוב ולפרט את פרטיו כתוב האישום והשתלשלות ההליכים. אציג בتمכית כי ביום 2.6.2016 הוגש כתוב אישום נגד הנאשם, המיחס לו עבירות של קשירת לביצוע פשע ויבוא סם מסוכן בצוותא. מכתב האישום עולה כי במועד שאינו ידוע קשור הנאשם קשור ליבוא סמים יחד עם שני בני זוג (להלן: בני הזוג) ואחרים. במסגרת הקשר סוכם על שליחת חבילות ובן סמים לכתובות של בני הזוג. החבילה הראשונה הכילה סמים בכמות שאינה ידועה למباحثת ונאספה בדו"ר על-ידי אחד מבני הזוג. החבילה השנייה הכילה סם מסוג קווקאין בשקל 2.5 ק"ג, אשר נתפס על-ידי המשטרת ביציאה מסניף הדואר ממנו נאספה על-ידי אחד מבני הזוג.

4. עם הגשת כתוב האישום נגד הנאשם, עטרה המדינה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בשלב ראשון הסכימים בא-כוח הנאשם לקיומו של ניצוץ ראייתי, ובית המשפט המחויז הורה על מעצרו עד למתן החלטה אחרת. בהמשך, שלא הסכימו הצדדים על קיומה של תשתיית ראייתית לאורה, הורה בית המשפט המחויז על קבלת תסקير מעצר. ביום 13.7.2016 התקבל התסקיר ממנו עולה כי קיים סיכון להמשך התנהגות שלילית מצד הנאשם, ולפיכך המליץ שירות המבחן כי הנאשם ישתלב בטיפול במסגרת המעצר. ביום 31.8.2016, לאחר מספר דיונים וקבלת תסקיר משלים, הורה בית המשפט המחויז על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני.

5. ממועד בקשת הארץת המעצר הקודמת בבית משפט זה, התקיימו שני דיוני הוכחות, ובוטלו שני דיונים, בשל טענת בא-כוח הנאשם לחסר בחומריים הקשורים לעודותם של בני הזוג ושל מחלתו של הנאשם. בתיק קבושים, נכון להיום, שני מועדי הוכחות לחודש Mai 2018. למען שלמות התמונה אציג כי בני הזוג הורשו, בנפרד ובמועדים שונים, על פי הودאותם, בקשרת קשור לביצוע פשע ויבוא סם מסוכן בצוותא.

טענות הצדדים

6. המבוקשת טוענת כי נשקפת מה הנאשם מסוכנות רבה לביטחון הציבור בשים לב לחומרת המעשים המוחסנים לו. עוד מדגישה המבוקשת כי המעשים בוצעו על ידו זמן קצר לאחר הרשותה בהחזקת סם שלא לשימוש עצמו ובהחזקת חפץ החשוד כגנוב, ובטרם שנגזר דיןו. כמו כן, מתפרקiri שירות המבחן עולה כי הנאשם נעדר רצון לטפל בהתכרכותו, ואף הודה בפני שירות המבחן כי הוא ממשreq לצורכי סמים. בנוסף, טוענת המבוקשת כי הימשכות ההליכים נובעת גם מבקשות הדחיה מטעם הנאשם, קשיי "צגנו", רצונו של הנאשם למצוי היליכי מעצרו וכן בשל ניסיונות הידברות עם המבוקשת.

7. בדיון מיום 20.2.2018 טען בא-כוח הנאשם כי משהליך נמשך זמן רב, ועל אף שההlixir מצוי ב"ישורת האחורה", הרי שנקודת האיזון בעניינו נוטה לעבר שחרורו ממעצר. כמו כן, טוען הנאשם כי לא ניתן ללמידה על מסוכנותו של הנאשם מתפרקיר שירות המבחן, מאחר ומדובר בתסקיר לפני כתשעה חודשים, אשר אינו משקף את המציאות כוון לפיה מסוכנותו של הנאשם פחותה. כן טוען כי עקב התנאים המגבילים והפיקוח האלקטרוני מנע מה הנאשם לקבלת טיפול רפואי.

8. לאחר שעינתי בכל החומר הרלבנטי, ושמי את בא-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

9. כידוע, במסגרת בקשה להערכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבן שמייה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, על בית המשפט להביא בחשבון את פרק הזמן שהלך ממועד מעצרו של הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנש��תמן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והימלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8; בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.08.2015); בש"פ 9394/17 מדינת ישראל נ' שמואל, פסקה 10 (7.12.2017)).

10. ישום אמות מידת אלה על עניינו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשתה. המעים המיוחסים למשיב חמורים ביותר. על מסוכנותן של עבירות הסמים אין צורך להסביר במילים. עבירות הסמים המיוחסות למשיב מקומות חזקת מסוכנות סטטוטורית לשולם הציבור ובתחומו, ובמיוחד שעה שעבירות אלה בוצעו על ידי המשיב בסמוך להרשעתו בעבירות סמים אחרת ואף בטרם נגזר דיןנו, דבר המעיד גם על היעדר מORA מאימת הדין. כמו כן, ההתרשות השלילית של שירות המבחן ובערו הפלילי של המשיב בעבירות סמים, מעידים אף הם על מסוכנותו.

עם זאת, יש לזכור כי במסגרת האיזון יש לקחת בחשבון אף את קצב התקדמות ההליך. במקרה שלפניו, אמנם חלף פרק זמן של כשנה וחצי מאז תחילת ההליך, אולם נדמה כי בעת הזאת ההליך מתנהל בקצב משבע רצון, ולרובות קיימים של מספר מועדי דיןונים הקבועים בתוך תקופת ההארקה המבוקשת. לפיכך, לנוכח המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים למשיב, ולנוכח התקדמות ההליך, אני סבורה כי בשלב זה נקודת האיזון אינה נוטה לעבר זכותו של המשיב לחירות.

11. אשר על כן, אני מורה על(aract) הערכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב-90 ימים החל מתאריך 1.3.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 6755-05-16, בבית משפט המחויז מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באדר התשע"ח (22.2.2018).

שפט